

Chanah's Prayer (continued)

1. Rabbi Yechezkel Landau, Tzlach to Berachot 31b

ולי נראה באמרה "על ד", רצונה בזה כי בני לאו בזכותא תליא אלא במזלא [מו"ק כ"ח ע"ב], ואמנם אין הפירוש שאין ח"ו יכולת ביד ד' לשדד המזל, רק הפירוש כי לזה צריך זכות גדול, כמו אברהם אבינו שאמר לו הקב"ה צא מאצטגנינות שלך [שבת קנ"ו ע"א], וכיוצא בזה ע"י זכות גדול. והנה אמרה שאם ח"ו לא תענני בתפילתי יאמרו ח"ו מבלי יכולת וכאילו מסרת דבר זה לחלוטין ביד המזל וכאילו ח"ו דבר זה הוא למעלה מיכולתך, וזה שהטיחה דברים כלפי מעלה.

And it appears to me that when she said "upon Gd", it meant that children do not depend on merit, but on mazal (Moed Katan 28b). Gd forbid, this does not mean that Gd lacks the ability to overpower mazal. Rather, it means that this requires great merit, like Avraham to whom Gd said, "Leave your astrology" and the like, via great merit. She said, "If, Gd forbid, You will not answer my prayer, people will say, Gd forbid, that it is for lack of capacity, as though You had made it entirely subject to mazal, as though, Gd forbid, it was above Your capacity." This is how she launched words heavenward.

2. Talmud, Berachot 31b

אמרה חנה לפני הקב"ה רבש"ע מכל צבאי צבקות שבראת בעולמך קשה בעיניך שתתן לי בן אחד משל למה הדבר דומה למלך בשר ודם שעשה סעודה לעבדיו בא עני אחד ועמד על הפתח אמר להם תנו לי פרוסה אחת ולא השגיחו עליו דחק ונכנס אצל המלך אמר לו אדוני המלך מכל סעודה שעשית קשה בעיניך ליתן לי פרוסה אחת

Chanah said before Gd, "Master of the Universe! Of all of the multitudes of multitudes You created in Your world, would it be difficult in Your eyes to give me one child?" To what may this be compared? To a human king who made a feast for his servants, and a pauper came to the door and said, "Give me one morsel," and they did not pay attention to him. He pushed his way in to the king and said, "My master the king! From the entire meal you made, would it be difficult in your eyes to give me one morsel?"

3. Talmud, Berachot 31b

"אם ראה תראה" אמר רבי אלעזר אמרה חנה לפני הקב"ה רבש"ע אם ראה מוטב ואם לאו תראה אך ואסתתר בפני אלקנה בעלי וכיון דמסתרנא משקו לי מי סוטה ואי אתה עושה תורתך פלסתר שנאמר ונקתה ונזרעה זרע.

Im ra'oh tireh – Rabbi Elazar said: Chanah said before Gd: Master of the Universe! If You will see – good. If not, then You will see! I will go seclude myself [with a male] before my husband Elkanah, and since I will be secluded they will give me the sotah water. You will not show Your Torah to be a lie; it says, "And she will be exonerated, and she will conceive! (Bamidbar 5:28)"

4. Aggressive prayer Shoftim 6:13; Tehillim 60:12; Kings I 19; Yonah 4; Chavakuk 1:2; Iyov

5. Talmud, Gittin 57a

אכשליה פומיה לבר דרומא ואמר "הלא אתה אלקים ונחתנו ולא תצא אלקים בצבאותינו." דוד נמי אמר הכי! דוד אתמוהי קא מתמה. Bar Daroma's mouth caused him to stumble, saying, "Have You not abandoned us, Gd, and You, Gd, do not go out with our armies." David also said this! David was expressing shock.

6. Talmud Yerushalmi, Taanit 2:1

"ויתכסו שקים האדם והבהמה ויקראו אל אלקים בחזקה" – מהו 'בחזקה'? אר"ש בן חלפותא חציפא נצה לכשירא, כל שכן לטובתו של עולם.

"And they wrapped themselves in sacks, man and beast, and they called to Gd mightily" – What is "mightily"? Rabbi Shimon ben Chalfuta said: The one with *chutzpah* defeats the kosher – certainly in order to benefit the world!

7. Talmud, Shabbat 10a

רבא חזייה לרב המנונא דקא מאריך בצלותיה, אמר: מניחין חיי עולם ועוסקים בחיי שעה! – והוא סבר: זמן תפלה לחוד, וזמן תורה לחוד. Rava saw Rav Hemnuna praying at length; he said, "They abandon eternal life, pursuing temporary life!" But [Rav Hemnuna] thought that the time for prayer and the time for Torah are independent of each other.

8. Shulchan Aruch Orach Chaim 101:3

י"א שבראש השנה וי"כ מותר להשמיע קולם בתפלה, אפילו בצבור. הגה: וכן נוהגין, ומ"מ יזהרו שלא להגביה קולם יותר מדאי.
Mechaber: Some say that on Rosh haShanah and Yom Kippur one may pray audibly, even in the presence of others.
Rama: This is the practice, but people should be careful not to raise their voices too much.

9. Rabbi Yisrael Meir Kagan, Mishneh Berurah 101:11

לעורר הכונה ולמיטרד ציבורא לא חיישינן כיון שסידורים ומחזורים בידם
[One may do this] to awaken his focus. We are not concerned about distracting others, since they hold siddurim and machzorim.

10. Rabbi Yechiel Michel Epstein, Aruch haShulchan Orach Chaim 101:8

ותהלים י"ל ג"כ בקול וכמו בשלהי מגילה [ל"ב]. כל הקורא בלא נעימה ושונה בלא זמרה עליו הכתוב אומר וכו' ע"ש:
One should also recite Tehillim aloud; as the Talmud (Megilah 32a) says, "Regarding one who reads without pleasantness and studies without song, Yechezkel 20:25 says, 'I have given you laws that are not good...'"

11. Zohar, Bereishit pg. 132a

שמעה תפלתי ד' דא צלותא די בלחש ושוועתי האזינה דא צלותא דארים בר נש קליה בעקתיה...
[Tehillim 39:13 says, "Hear my prayer, Gd, and lend an ear to my cry."] "Hear my prayer, Gd" refers to silent prayer.
"Lend an ear to my cry" refers to the prayer of a person who raises his voice in his suffering.

12. Talmud, Berachot 24b

המשמיע קולו בתפלתו הרי זה מקטני אמנה אמר רב הונא לא שנו אלא שיכול לכוין את לבו בלחש אבל אין יכול לכוין את לבו בלחש מותר והני מילי ביחיד אבל בצבור אתי למיטרד צבורא

One who makes his voice heard in prayer is of little faith.

Rav Huna said: This is only if he is able to focus when praying silently; otherwise, he may pray aloud – assuming he is alone. In the community one may not pray aloud, for that would distract others.

13. Talmud, Sotah 32b

א"ר יוחנן משום רשב"י מפני מה תיקנו תפלה בלחש שלא לבייש את עוברי עבירה שהרי לא חלק הכתוב מקום בין חטאת לעולה.
Why did the Sages enact silent prayer? So as to avoid embarrassing transgressors, for the Torah did not provide distinct places for the sin offering and burnt offering.

14. Melachim I 19:11-12

ויאמר צא ועמדת בהר לפני ד' והנה ד' עבר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני ד' לא ברוח ד' ואחר הרוח רעש לא ברעש ד': ואחר הרעש אש לא באש ד' ואחר האש קול דממה דקה:
רש"י – קל דמשבחין בחשאי

And He said: Depart and stand on the mountain before Gd. And Gd passed by.

And there was a mighty wind, breaking mountains and smashing boulders before Gd, "And Gd is not in the wind."

And after the wind, a noise, "And Gd is not in the noise."

And after the noise a fire, "And Gd is not in the fire."

And after the fire, a voice, silent, small.

Rashi: The voice of those who praise in silence.

15. Rabbi David ibn Avi Zimra (16th century Spain/Israel), Radvaz 6:2294

ורמז לו אף על פי שיש לפני שלוחים של זעם חביב לפני קלא ותפלה ושבה בלחש...
He hinted to Elijah: Even though I have agents of rage before Me, the silent voice of prayer and praise is beloved before Me.

16. Zohar, Bereishit pg. 209b

מאן דצלי צלותיה (וקם) קמי מאריה אצטריך ליה דלא למשמע קליה בצלותיה ומאן דאשמע קליה בצלותיה צלותיה לא אשתמע מ"ט בגין (שמות ר"ב ב) דצלותא לאו איהי קלא דאשתמע... ובגין כך לא אצטריך ליה לבר נש למשמע קליה בצלותיה אלא לצלאה בלחש בההוא קלא דלא אשתמע ודא היא צלותא דאתקבלת תדיר.

One who prays before his Master should not raise his voice in his prayer; one who raises his voice in his prayer will not be heard. Why? Because prayer is not the voice that is heard... And so one need not make his voice audible in his prayer, but pray silently, in the voice that is not heard. This is the prayer that is always accepted.

Chanah and Eli

17. Midrash Shemuel 1:9

ועלי הכהן יושב על הכסא (ש"א א' ט'). מלמד שבאותו היום מנו אותו כהן גדול.

"And Eli the kohen was sitting on the chair" – This teaches that he was appointed kohen gadol on that day.

18. Avot d'Rabbi Natan II 1

שופטים מסרו לעלי שנאמר ועלי הכהן יושב על הכסא (שמואל א' א' ט').

The judges transmitted it to Eli, as it says, "And Eli the kohen was sitting on the chair."

19. Ralbag to Shemuel I 1:9

ולא היה יושב בהיכל אבל בעזרה, והיה לו רשות לשבת שם לפי שהיה כהן גדול:

He sat not in the *heichal* but in the *azarah*; he could sit there, for he was the kohen gadol.

20. Talmud, Berachot 31b

"ותען חנה ותאמר לא אדני" אמר עולא ואיתימא רבי יוסי ברבי חנינא, אמרה ליה לא אדון אתה בדבר זה ולא רוח הקודש שורה עליך, שאתה חושדני בדבר זה. איכא דאמרי הכי אמרה ליה: לא אדון אתה, לאו איכא שכינה ורוח הקודש גבך, שדנתני לכף חובה ולא דנתני לכף זכות. מי לא ידעת דאשה קשת רוח אנכי? "ויין ושכר לא שתיתי" אמר רבי אלעזר מכאן לנחשד בדבר שאין בו שצריך להודיעו.

"And Chanah replied, 'No, my master.'" Ulla, or Rabbi Yosi b'Rabbi Chanina, said: She told him, "You are not the master in this matter, and Divine inspiration is not manifest upon you, as you suspect me in this. Alternatively, she said to him: You are not the master, the Shechinah and Divine inspiration are not with you, for you judged me for guilt and you did not judge me for merit. Did you not know that I am a woman of bitter spirit? "And I did not drink wine or intoxicating beverages" – Rabbi Elazar said: From here we see that one who is falsely suspected must say so.

21. The Vilna Gaon, Kol Eliyahu to Shemuel, explaining Yoma 73b

היה הכהן מכוון בהשמות והיו האותיות מאירים או בולטים, כמו שאמרו בגמרא יומא עג, אך לצרף האותיות היה צריך הכהן לצרפם על פי רוח"ק... ולכן כאשר ראה עלי את חנה שהיא מדברת על לבה ורק שפתייה נעות וקולה לא ישמע, והוא היה מכירה שהיא מהנשים הצדקניות, לכן תמה מאד ע"ז והיה חפץ מאד לדעת מה זה ועל מה זה, ושאל באורים ותומים שלו, ויצאו האותיות בולטים או מאירים בתבנית כזה "הכשר" והוא צרפם שהוראתם היא "שכרה"... ועל זאת ענתה לו חנה לא אדוני, לא אדון אתה בדבר זה ולא רוח הקודש איכא גבך לצרף האותיות כהוראתם האמתיים, שצירופם באמת הוא "כְּשָׁרָה", כלומר שאני אשה קשת רוח עקרה מתפללת על בנים כשרה אמנו...

The kohen would focus on the names, and the letters would shine or protrude, as per Yoma 73, but combining the letters required that the kohen combine them with Divine inspiration... And so when Eli saw Chanah speaking upon her heart, only her lips moving and her voice inaudible, and he knew her to be a righteous woman, he was shocked, and he very much wished to know what this was about. He asked his *urim v'tummim*, and the letters protruded or shone in this form: הכשר. He combined them to show שכרה (intoxicated)... And regarding this Chanah replied, "No, my master." You are not the master in this matter, and Divine Inspiration is not with you to combine the letters to form their true lesson, for their combination is actually כשרה (like Sarah), meaning that I am a woman of bitter spirit, unable to produce children, praying for children like our mother Sarah.

22. Talmud, Berachot 31b

"ויען עלי ויאמר לכי לשלום" - אמר רבי אלעזר מכאן לחושד את חברו בדבר שאין בו שצריך לפייסו. ולא עוד אלא שצריך לברכו שנאמר "ואלקי ישראל יתן את שלתך."

"And Eli responded, saying, 'Go to peace.'" Rabbi Elazar said: We see from here that one who suspects another of something which isn't in him must appease him. Further, he must bless him, as in, "And may the Gd of Israel grant your request."

23. Radak to Shemuel I 1:11

ותדור נדר - אני תמה איך חל נדרה על בנה שיהיה נזיר, ועוד שלא היה בעולם, ואיך חל הנדר עליו? ואפילו היה בעולם, הרי אמרו 'האיש מדיר את בנו נזיר ואין האשה מדרת את בנה בנזיר', ואפילו באיש לא מצאו בו טעם אלא אמרו הלכה היא בנזיר! ואם תאמר כי אלקנה עשה הנדר גם כן אחרי ששמע מאשתו, זה לא ראינו, והיאך הניח הפסוק לספור עיקר הנדר, וכתב נדר חנה שאינו נדר? זה רחוק. ויותר אני תמיה איך לא דברו רז"ל בזה הדבר כי לא מצאתי בדבריהם בזה שום דבר לא במדרש ולא בתלמוד:

"And she vowed" – I am shocked; how could her vow bind her son to be a *nazir*? Further, he was not yet born, and how could the vow bind him? And even if he were alive, Nazir 4:6 states, "A man can vow for his child to be a *nazir*, but a woman cannot vow for her child to be a *nazir*", and even regarding the man the sages could not explain why this works; they just said it is a halachic tradition regarding *nazir*! And if you will say that Elkanah made the vow after he heard from his wife, we have not seen such a thing, and how could the verse not tell of the essential vow, while recording that Chanah took a non-binding vow?! This is unlikely. And I am more shocked that our sages did not speak of this, for I have not found anything about this in their words, not in midrash and not in Talmud.